

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: INTERVENCE

Práci předložila studentka: Barbora KARPÍŠKOVÁ

**Studijní obor a specializace:
Multimediální design, specializace Užitá fotografie**

Hodnocení vedoucího práce:

Práci hodnotil: Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce
(a jeho naplnění):

Bohužel stále zůstává propastný rozdíl, mezi praktickou a teoretickou částí bakalářské práce. Zatímco praktická část představuje autorku jako vyspělou tvůrčí osobnost, teoretická část odpovídá úrovni naivního, negramotného adolescenta.

2. Technologická specifika
(technická inovace):

Barbora Karpíšková jednala nejen v souladu se zadáním bakalářské práce, ale zároveň v souladu se svým dosavadním vývojem a přístupem k fotografii. Možná nelze říci, že vynalezla zcela novou technologii, či přístup k fotografickému materiálu. Nicméně živelnost a osobitý styl tuto bakalářskou práci jednoznačně staví mezi ty nejlepší a nejoriginálnější výstupy na tomto stupni.

3. Přínos práce pro daný obor

Přínos tohoto díla pro obor fotografie je nejspíš mizivý. To, že je možné do různých materiálů za různých podmínek škrábat, nikoho neudiví ani neoslňuje. To, že je možné se pomocí fotografie nadmíru osobitě, emotivně, až intimně vyjádřit, také není novinkou. Naproti tomu přínos pro výtvarné umění všeobecně a především pak přínos pro budoucí publikum, které bude s touto prací konfrontováno, je nedocenitelný. Jsem přesvědčen, že tato práce dokáže velice silně zasáhnout diváka a zanechat hluboký zážitek. Tak tomu u kvalitního výtvarného umění bývá a do této kategorie tvorbu Barbory Karpíškové jednoznačně řadím!

4. Silné stránky díla

Barbora Karpíšková se během několika mála let vypracovala ve skutečně velice silnou a originální tvůrčí osobnost. Každá její další práce odkrývá nový potenciál, kterým disponuje, aniž by docházelo ke ztrátě předešlého. V případě této autorky není klišé říci, že zraje jako víno. Zatímco ve své rané tvorbě hleděla především na estetiku a originalitu vyjádření, v pozdějším období se přidala zemitost a syrovost. Již se nejedná o dekorativní objekty, ale o pochopení podstaty různých společenských problémů a zprostředkování světa, jaký je. V podobě této bakalářské práce se přidala silná osobní výpověď, čímž však nemyslím teoretickou část, která zbytečně konkretizuje způsob vzniku díla. Tato explikace může snad pro někoho být přínosná, já ji však vnímám spíše jako pikantní detail, nebo ještě více jako zbytečnou informaci, která mlží a zpochybňuje samotné dílo. Ve chvíli, kdy se totiž dovídáme okolnosti vzniku, začneme jim přisuzovat nadbytečnou hodnotu a vystává řada otázek a pochyb. Zůstane-li nám zákulisí vzniku utajeno, vidíme jen výsledek fascinující pitvy autorčina nitra. V tomto ohledu musím zmínit své pochybnosti ohledně rigidního výběru finálního výstupu. Zatímco méně bývá u většiny studentských prací více, v tomto případě je tomu naopak. Právě velkolepé množství technických experimentů a pokusů „na vlastním těle“, dělají tuto práci fascinující. Skrze horečnatost, jistou neuspořádanost a opojení, které z celku této práce sálá, se divák dostává do intenzivního a intimního vztahu s podstatou projektu. Dostává se do podivného kabinetu, do nitra autorčiny duše. Není mnoho autorů, kteří se takto otevřeli a přitom si zachovali veškeré výtvarné kvality. Je na místě nad touto prací vyjádřit obdiv!

5. Slabé stránky díla

V praktické části bakalářské práce je opravdu jen několik kosmetických drobností, které bych hodnotil jako slabé stránky a ty jsem již uvedl v předchozím bodě. Teoretická práce je však úplným opakem. Ani v pořadí druhá, sice již o velké množství hrubek oprostěná varianta nevykazuje kvality, které bychom očekávali od vysokoškolského studenta. Hned v první větě je nebohý čtenář uveden v rozpaky, co že se autorka vlastně snaží říct?

„Již dlouhou dobu vnímám lidský zásah do již vytvořeného výtvarného či komerčního díla.“

Nebo co si myslet o větě zahajující kapitolu Cíl práce?:

„Ve svém fotografickém vyjádření je mým cílem téměř bez výjimky dát fotografiím papírovou formu.“ Ani exaktní údaje neposkytnou čtenáři záchrannou síť. Autorka v textu několikrát zmiňuje zásadní význam, který přikládá rozměru svých prací. Nicméně vzápětí fabuluje s rozměry více než 8 x 11 metrů, když přitom předložené dílo je spíše komorních rozměrů! Vladimír Boudník je představitelem EXPOSIONALISMU, atd.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově!):

Více než za promrhaný čas a energii strávenou nad nesmyslným a v podstatě svojí jazykovou i obsahovou kvalitou pobuřujícím textem, Barboře Karpíškové zazlívám opakované rozpaky, v něž mě uvádí. Její předchozí teoretická práce nešla uznat za uspokojivou ani se zavřenýma očima. Stávající ani s přimhouřenýma.

Nutí mě tedy dívat se jiným směrem, dívat se na velice zdařilou část praktickou. A ignorovat přitom část teoretickou! Jedině tak totiž lze bakalářskou práci coby celek hodnotit jako dostačující.

Považuji odevzdání bakalářské práce v tomto stavu, přes veškeré předchozí výtky a doporučení za bezohlednost a hrubost, ale v zájmu dalšího studia a osobního vývoje Barbory Karpíškové navrhuji známku výborně.

Datum:

16. 8. 2015

Podpis: